

جهان ایرانی و ایران جهانی

تحلیل رویکرد جهانگرایانه در رفتار، فرهنگ . تاریخ ایرانیان

محسن ثلاثی
(عضو هیئت علمی دانشگاه تهران)

فهرست

۱	پیشگفتار
۱. تحرک جغرافیایی گسترده و پویای اقوام ایرانی ۳۶	
۳۷	تحرک ایرانیان در دوران پیش از اسلام
۵۲	تحرک اقوام ایرانی در دوران پس از اسلام
۵۹	نقش اقوام ترک آسیای میانه در تحول فرهنگی و تحرکهای جمعیتی ایران
۸۳	جابه‌جایی کانونهای سیاسی - فرهنگی در سراسر دوران تاریخ ایران
۸۷	حوزه فرهنگی ایران بر سر راه امپراطوریهای بزرگ
۱۱۰	۲. ایران، شاهراه جهان
۱۱۱	موقعیت ارتباطی ایران در دوران باستان
۱۲۳	راههای ارتباطی در دوران پس از اسلام
۱۲۹	سازمانهای راهداری دولتی و غیردولتی
۱۳۵	۳. ایران کانون اشاعه عناصر فرهنگ جهانی
۱۳۶	پیشینه تولید و اشاعه عناصر فرهنگی در ایران باستان
۱۵۱	تولید و اشاعه عناصر فرهنگی در دوران پس از اسلام
۴. نقش شعر و ادبیات عرفانی فارسی در تقویت و تشدید رویکرد جهانگرایی ۱۶۵	
۱۷۱	ویژگیهای جهانگرایانه حماسه ملی - مذهبی شاهنامه

۳۴۰	پیامدهای فاجعه‌آمیز رسمی شدن دین زرتشت در عصر ساسانی
۳۴۴	چگونگی تحول دین در فرهنگ ایرانی پس از اسلام
۳۴۸	زمینه‌های پذیرش اسلام در ایران
۳۶۱	نقش قشر دهقانان در اسلام آوردن ایرانیان
۳۷۴	وجوه اشتراک دین زرتشت و اسلام
۳۹۱	۹. حاکمیت چند هزار ساله یک نظام سیاسی فرامرزی و فرآئومی در حوزه فرهنگی ایران
۳۹۵	کارکردهای نظام شاهنشاهی در حوزه فرهنگی ایران
۴۱۱	تداوی نظریه سیاسی پیش از اسلام در دوران پس از اسلام
۴۱۹	واکنشهای قهرآمیز توده‌های ایرانی در برابر نظام شاهنشاهی
۴۲۳	عوامل تهدید و تحدیدکننده اقتدار شاهنشاهی
۴۲۵	۱۰. سیر تحول نظام سیاسی و اجتماعی در فرهنگ ایرانی
۴۳۰	ساختار سیاسی فرآئومی و فرامرزی شاهنشاهی هخامنشی
۴۳۷	تداوی شاهنشاهی هخامنشی به دست اسکندر
۴۴۳	نظام قشریندی اجتماعی فرآبطقانی در فرهنگ ایرانی
۴۵۲	فقدان نیروی کار برده در نظام تولیدی ایران باستان
۴۵۸	پذیرش اصول نظام سیاسی شاهنشاهی در بیشتر نقاط جهان
۴۶۱	تداوی نظام شاهنشاهی در دوران پس از اسلام
۴۶۸	باز شدن هرچه بیشتر نظام قشریندی اجتماعی ایران در دوران فرمانتروایی سلاطین ترکبار
۴۷۶	پی‌گفتار
۴۷۸	فهرست منابع
۴۸۴	منابع انگلیسی
۴۸۵	فهرست اعلام

چیرگی فرمانتروایان ترکبار بر نظام سیاسی ایران و تأثیر آن بر تحول و شکلگیری سبک عراقی در شعر و ادب فارسی	۱۸۰
تأثیر شعر فارسی بر ادبیات اروپا	۱۸۸
۵. فرهنگ ایرانی، فرهنگ مدارا	۲۰۰
زمینه‌های عینی مدارا در فرهنگ ایرانی	۲۰۱
زمینه‌های تاریخی مدارا در فرهنگ ایرانی	۲۰۳
شاهنشاهی هخامنشی بنیانگذار فرهنگ مدارا در تاریخ جهان	۲۰۶
رسمیت یافتن دین زرتشت در دوره ساسانی و نقد روایتهای مبالغه‌آمیز آزار و کشتار مسیحیان در این دوره	۲۱۹
تداوی فرهنگ مدارا در ایران پس از اسلام	۲۲۹
مدارا در برابر اقوام به نسبت ابتدایی ترک	۲۳۱
اقوام ایرانی بر سر دوراهی مقابله خشونت‌آمیز و یا مدارا با قوم مغول	۲۳۲
۶. فرهنگ ایرانی، آموزش‌پذیر فرهنگهای برتر و آموزش‌دهنده فرهنگهای پستتر	۲۴۲
تأثیرپذیری فرهنگ ایرانی از فرهنگ بین‌النهرین	۲۴۶
فتح نظامی ایران به دست اعراب و پیروزی فرهنگی ایران بر آنها	۲۵۴
شمیشیرزان ترک و قلم به دستان ایرانی	۲۶۴
جذب و ادغام مغولان در فرهنگ ایرانی	۲۶۷
۷. زبان فارسی، گردونه و بازتابنده فرهنگ جهانگرای ایرانی	۲۷۴
رواج زبانها و خطوط بیگانه در شاهنشاهی هخامنشی و اشکانی	۲۷۸
بین‌المللی شدن زبان عربی به دست ایرانیان	۲۸۳
جهانی شدن زبان فارسی در دوره فرمانتروایی ترکباران	۲۸۸
۸. حوزه فرهنگی ایران، بستر پیدایش و پرورش دینهای جهانی	۳۰۰
دین جهانگرا و انتزاعی زرتشت	۳۰۱
دین تلفیقی و جهانگرای مانی	۳۳۰
رواج دین جهانی بودا در ایران	۳۳۷

تحرک ایرانیان در دوران پیش از اسلام

قوم ایرانی که شاخه‌ای از اقوام هندو ایرانی (آریایی) به شمار می‌آید، در اواخر نیمه دوم هزاره دوم پیش از میلاد و اوایل هزاره نخست پیش از میلاد از سرزمین اصلی شان در شمال‌ترین بخش آسیای میانه به تدریج به سرزمینهای گرمتر مهاجرت کرده و از شمال شرق و غرب دریای خزر وارد فلات ایران شدند. این مهاجرت داوطلبانه نبوده و مانند دیگر موجهای مهاجرت اقوام آسیای میانه، بر اثر فشار اقوام دیگر از مناطق شمالی‌تر و سردتر به نواحی جنوبی‌تر و گرمتر، تحقق یافته بود.^۱ آنها پیش از رسیدن به فلات ایران، در مناطق جنوبی آسیای میانه با زندگی یکجانشینی و تمدن شهری آشنا شده بودند.^۲ «آریاییها که سرمای شدید آنها را از سرزمین اصلی شان بنه‌کن کرد، به سُغدیانا (بخارا و سمرقد) و مرغیانا (مرو) وارد شدند و از آنجا به خاطر هجوم ملخها و قبایل دشمن به مناطق جنوبی‌تر، یعنی بلخ و سپس خراسان رسیدند و از آنجا در ایران پراکنده شدند».^۳

برخی از پژوهشگران تاریخ باستان، مانند لوکماناتیلک حتی از این هم پا فراتر گذاشته و سرزمین اصلی هندو ایرانیان (آریاییها) را منطقه پوشیده از برف قطب شمال می‌دانند و به آن نام «گهواره نژاد بشر» داده‌اند.^۴ از وندیداد نیز چنین برمنی آید که نخستین سرزمین قوم ایرانی (ایران‌ویج) می‌بایست یک منطقه بسیار سرد و قطبی بوده باشد: «در آنجا ده ماه

۱. رمان گیرشمن، ایران از آغاز تا اسلام، محمد معین، ینگاه ترجمه و نشر کتاب، تهران، ۱۳۴۹، ص. ۶۹.

۲. مری بویس، تاریخ کیش زرتشت، ترجمه همایون صنعتی‌زاده، انتشارات توسع، تهران، ۱۳۷۴، ص. ۲۹.

۳. Huart, Clément, *Ancient Persia and Iranian Civilization*, Routledge & Kegan Paul, London, 1972, p. 26.

۴. F. C. Davar, *Iran and its Culture*, Bombay, 1953, p. 115.

۱-

تحرک جغرافیایی گستردگی و پویایی اقوام ایرانی

این وطن مصر و عراق و شام نیست
این وطن جایی است کو را نام نیست
مولوی

یکی از ویژگیهای نمایان اقوام ایرانی، تحرک شدید جغرافیایی آنها است. آنها در هیچ دوره‌ای از تاریخ چند هزار ساله‌شان هرگز در منطقه‌ای با مرزهای مشخص جغرافیایی ساکن و ثابت نبوده، بلکه در یک پهنه وسیع جغرافیایی و در واقع در سراسر جهان متمدن آن زمان پیوسته در تحرک بوده‌اند و همین تحرک، پویایی و سرزنگی ویژه‌ای به آنها بخشیده و نگذاشته است که رابطه و تعلق عاطفی خاصی به یک منطقه اقلیمی خاص پیدا کنند و سرزمین خاصی را به عنوان زیستبوم اصلی و پایدارشان برگزینند و در نتیجه، خود را وابسته به آن بدانند و پاسداری از مرزهای آن را آرمان و وظیفه بینادی‌شان قرار دهند. سرزمین اقوام ایرانی در تاریخ از جنوب سیبری تا بین‌النهرین و آسیای صغیر تا هند و مرزهای چین کشیده می‌شد و از همان سپیده‌دم تاریخ تا پیش از سده هجدهم، اقوام ایرانی در سراسر این پهنه گستردگی پراکنده شده و همه این مناطق و در واقع بیشتر جهان واقع در مدار تمدن را سرزمین خود می‌دانستند.

از ورود آریاییان تا هزاره هشتم پیش از میلاد پیشینه دارد و از همین تاریخ دیرین اقتصاد زراعتی و دامداری در آن رواج داشت و نشانه‌های زندگی یکجانشینی همراه با اهلی کردن گیاهان، حبوبات، و جانورانی چون خوک و احشام دیگر به چشم می‌خورد.^۱ کشفیات باستان‌شناسی در شهر سوخته زابل نیز گواه بر این است که در این نقطه از فلات ایران، حدود ۴۰۰۰ سال پیش شهری با وسعت چندین هکتار وجود داشت که از تأسیسات آبرسانی با لوله‌های سفالی و تقسیم کار و گروههای شغلی جداگانه برخوردار بود.^۲ حتی برخی از پژوهشگران مانند آرتور پوب بر پایه داده‌های باستان‌شناسی به این نتیجه رسیده‌اند که «کشاورزی و شاید صناعت‌هایی که به آن وابسته‌اند، یعنی کوزه‌گری و بافندگی، در فلات ایران آغاز شده است. از جنبه‌های گوناگون اساسی، تمدن در این ناحیه ۵۰۰ سال پیش از مصر، ۱۰۰۰ سال پیش از هند و ۲۰۰۰ سال پیش از چین آغاز شد». ^۳ بسیاری از نقاطی مانند لرستان که اکنون جایگاه و خط سیر قبایل کوچرو است، «در دو هزار سال پیش از میلاد سکوت‌گاه مردمی یکجانشین بود و در بسیاری از نقاط ایران، از جمله مناطق نیمه‌بیابانی، یکجانشینی بسیار گسترده‌تر از زمان کنونی بود».^۴ از متهای میخی چنین برمن آید که بر اثر رشد زندگی یکجانشینی و اقتصاد مبتنی بر دامداری و کشاورزی در قلمروهای باختری ایران، دولتشهرهایی پدید آمده بودند که از یک منطقه کشاورزی و مرکزش شکل‌گرفته بودند که از حد وابستگی‌های قبیله‌ای فراتر رفته و نوعی هویت کشوری و فرآقیله‌ای را از خود نشان می‌دادند.^۵

۱. تاریخ ایران کمبریج، جلد ۳، ترجمه حسن انوشی، امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۳، ص ۲۵.

۲. روزنامه همشهری، ۱۱ اسفند ۱۳۷۷.

3. Taghy Nasr, *Eternity of Iran*, Ministry of Culture and Arts, Tehran, 1974. p. 32.

4. *Cambridge History of Iran*, p. 410.

5. تاریخ کمبریج، جلد ۳، ترجمه حسن انوشی، انتشارات امیرکبیر، تهران، ۱۳۷۳، ص ۴۸-۴۹.

زمستان است و دو ماه تابستان، اینان سردند برای آبهای سردند برای زمین، سردند برای درختان. چون زمستان درگذرد، آنگاه بیشترین تنگی (قطు) است.» (بند سوم از فرگرد نخست کتاب وندیداد).^۱ آن بخش از جمعیت آریایی که به فلات ایران مهاجرت کردند، برخلاف بخش دیگر آن، یعنی سکاها که در دوران باستان مایه وحشت و غارت و ویرانی سرزینهای متبدلت و یکجانشین تر مناطق جنوپیتر و غربی تر بودند^۲ و به فرهنگ شبانی و چادرنشینی و جنگهای غارتگرانه وابسته مانده بودند، به ویژه پس از برخورد با فرهنگهای نیمه‌کشاورز و یکجانشین تر فلات ایران، زندگی تمدنی و یکجانشین تر را پذیرفتند و راه همکاری و همدلی و دادوستد فرهنگی با اقوام بومی و غیرآریایی را در پیش گرفتند و سرنوشتی جدا از سرنوشت سکاها نیمه‌وحشی و بیابانگرد و غارتگر را برای خود رقم زدند.

وروود آریاییها به فلات ایران، با طایفه مادها آغاز شد. آنها نخستین بار در ری و اکباتان (همدان) پدیدار شدند و با تمدن عیلام در خوزستان و دشت‌های واقع در جنوب شرق بین‌النهرین ارتباط برقرار کردند. جمعیت اصلی مادها از همان آغاز با مردم بومی ترکیب شده و به جای سرکوب اقوام بومی آنها را در خود جذب کردند.^۳ آریاییها در فلات ایران با مردمی روبرو شدند که مانند عیلامیان از تمدن شهرنشینی و کشاورزی مبتنی بر تأسیسات پیشرفته آبیاری برخوردار بودند و در این زمینه حتی پیشینه‌ای چند هزار ساله داشتند.^۴ تمدن و زندگی یکجانشینی در فلات ایران پیش

۱. میری بویس، تاریخ کیش زرتشت، همایون صنعتی‌زاده، انتشارات توس، تهران، ۱۳۷۴، ص ۲۰۰؛ مهرداد بهار، اساطیر ایران، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران، تهران، ۱۳۵۲، ص هجدۀ.

۲. آبرین فرانک و دیوید براونستون، جاده ایریشم، ترجمه محسن ثلاثی، انتشارات سروش، تهران، ۱۳۷۶، ص ۸۲-۸۳.

۳. دیاکونوف، تاریخ ماد، کریم کشاورز، انتشارات پیام، تهران، ۲۵۳۷، ص ۱۴۳-۱۴۴.

۴. ویل دورانت، مشرق‌زمین گهواره تمدن، انتشارات آموزش انقلاب اسلامی، تهران،